

מ"י 37471/07/14 - מדינת ישראל נגד סיימון פרץ (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"י 37471-07-14 מדינת ישראל נ' לוי(עציר) ואח'
בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ החוקר ליאור שחם
נגד
סיימון פרץ (עציר) - בעצמו
החשוד
ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב לתקופה בת 5 ימים מכח הוראת **סעיף 17 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996** [להלן: "החוק"].

כבר עתה ייאמר כי ישנם שני "סיפורים" העומדים בחזית אחד לשני בעוד ב"כ המשיב שבפני סבור כי התוקפן האלים והמסוכן הוא יניב זכאי, הרי שמחומר החקירה יניב זכאי טוען להפך. אציין כי עברתי על חומר החקירה במהלך טיעון ב"כ המשיב, ונדמה כי במובהק תיק זה מן הראוי שהראיות תצולמנה וייערך דיון כאשר לכל הצדדים מצוי חומר החקירה. לא אצא פטור בלא כלום, ואציין כי כבר עתה אין מחלוקת, גם אליבא המשיב, שהוא זה אשר הזמין את יניב להיפגש איתו למטה, כפי שהדבר מוצא ביטוי גם במסרונים וכפי שהדבר גם נאמר מפיו בעימות שנערך מול יניב. בעוד שהמשיב טוען שיניב הגיע עם אקדח שלוף שלא לצורך והעמידו בסכנה, יניב טוען ההפך ומציין כי פעל כפי שפעל רק לאחר שחש סכנת חיים ולאחר שהותקף עם מוט ברזל ע"י המשיב בסיועם של שניים אחרים. בתיק קיים צילום של אותו מוט ברזל וכן התייחסות של גב' כרמית פרץ, המציינת כי מדובר במשיב שכל העת מסתובבת עם האקדח עליו, כך שלא ניתן לומר שזה בכוונה תחילה לקח עמו את האקדח על מנת ללבות את האירוע.

לא למותר לציין כי מצאתי חשד סביר ואף ראיות לכאורה לשלב בו אנו מצויים. כך גם קמה עילת מסוכנות על רקע התקיפה בצוותא חדא תוך שימוש בחפץ בדמות מוט ברזל.

אין מחלוקת כי עפ"י הפסיקה ניתן גם בשלב זה לשקול שחרור לחלופה, אולם על דרך הכלל יש לאפשר לבצע את הדין המעמיק ביחס לעצמת הראיות, המסוכנות והחלופה לאחר שיוגש כתב אישום. כפי שצינתי בפתח החלטתי, זהו המקרה המובהק שיש לפעול בדרך הנ"ל.

סוף דבר, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד ליום 27.7.2014 בשעה 12:00.

שב"ס יאפשר למשיב לקבל ציוד ראשוני בהתאם לנהלים.

תשומת לב שב"ס כי החלטה קודמת של בית המשפט לא כובדה ויש להקפיד הקפדה יתרה על החלטה זו.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ד,
24/07/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**